

תהילים פרק עב

For Solomon. O God, endow the king with Your judgments, the king's son with Your righteousness;

2

that he may judge Your people rightly, Your lowly ones, justly.

3

Let the mountains produce well-being for the people, the hills, the reward of justice.

4

Let him champion the lowly among the people, deliver the needy folk, and crush those who wrong them.

5

Let them fear You as long as the sun shines, while the moon lasts, generations on end.

6

Let him be like rain that falls on a mown field, like a downpour of rain on the ground,

7

that the righteous may flourish in his time, and well-being abound, till the moon is no more.

8

Let him rule from sea to sea, from the river to the ends of the earth.

9

Let desert-dwellers kneel before him, and his enemies lick the dust.

10

Let kings of Tarshish and the islands pay tribute, kings of Sheba and Seba offer gifts.

11

Let all kings bow to him, and all nations serve him.

12

For he saves the needy who cry out, the lowly who have no helper.

13

He cares about the poor and the needy; He brings the needy deliverance.

14

He redeems them from fraud and lawlessness; the shedding of their blood weighs heavily upon him.

15

So let him live, and receive gold of Sheba; let prayers for him be said always, blessings on him invoked at all times.

16

Let abundant grain be in the land, to the tops of the mountains; let his crops thrive like the forest of Lebanon; and let men sprout up in towns like country grass.

17

May his name be eternal; while the sun lasts, may his name endure; let men invoke his blessedness upon themselves; let all nations count him happy.

18

Blessed is the LORD God, God of Israel, who alone does wondrous things;

19

Blessed is His glorious name forever; His glory fills the whole world. Amen and Amen.

20

End of the prayers of David son of Jesse.

א לשלמה: אלהים--משפטיך, למלך תן;
וצדקתך לבן-מלך.

ב ידיו עמך בצדק; וענייך במשפט.

ג ישאו הרים שלום לעם; וגבעות, בצדקה.

ד ישפט, עניי-עם--יושיע, לבני אביו;
וידכא עושק.

ה יראוך עם-שמש; ולפני ירח, דור דורים.

ו ירד, כמטר על-גז; כרביבים, זרויף ארץ.

ז יפרח-בימיו צדיק; ורב שלום, עד-בלי ירח.

ח וירך, מים עד-ים; ומנח, עד-אפסי-ארץ.

ט לפניו, יכרעו ציים; ואיביו, עפר ילחכו.

י מלכי תרשיש ואיים, מנחה ישיבו;

מלכי שבא וסבא, אשכר יקריבו.

יא וישתחוו-לו כל-מלכים; כל-גוים יעבדוהו.

יב כי-יציל, אביו משובע; ועני, ואין-עזר לו.

יג יחס, על-דל ואביו; ונפשות אביונים

יושיע.

יד מתוך ומחמס, יגאל נפשם; ויקר דמם

בעיניו.

טו ויחי-- ויתן-לו, מזהב שבא:

ויתפלל בעדו תמיד; כל-היום, יברכנהו.

טז יהי פסת-בר, בארץ-- בראש הרים:

ירעש כלבנון פרו; ויציצו מעיר, כעשב הארץ.

יז יהי שמו, לעולם-- לפני-שמש, יגין (יגון)

שמו:

ויתברכו בו; כל-גוים יאשרוהו.

יח ברוך, יהוה אלהים--אלהי ישראל: עשה

נפלאות לבדו.

יט וברוך, שם כבודו-- לעולם:

וימלא כבודו, את-כל הארץ-- אמן ואמן.

כ כלו תפלות-- דוד, בן-ישי.

תהילים פרק קז א הָדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב: כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ.
ב יֹאמְרוּ, גִּאֲוִילֵי ה'-- אֲשֶׁר גָּאֲלָם, מִיַּד-צָר.
ג וּמֵאַרְצוֹת, קִבְּצָם: מִמִּזְרַח וּמִמַּעֲרָב; מִצָּפוֹן וּמִיָּם.
ד תָּעוּ בַּמִּדְבָּר, בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ; עִיר מוֹשָׁב, לֹא מָצְאוּ.
ה רָעִבִים גַּם-צִמְאִים-- נַפְשָׁם, בָּהֶם תִּתְעַטֵּף.
ו וַיִּצְעְקוּ אֶל-ה', בָּצָר לָהֶם; מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם, יִצִּילֵם.
ז וַיִּדְרִיכֵם, בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל-- לָלֶכֶת, אֶל-עִיר מוֹשָׁב.
ח יוֹדוּ לַיהוָה חֲסָדוֹ; וְנִפְלְאוֹתָיו, לִבְנֵי אָדָם.
ט כִּי-הִשְׁבִּיעַ, נֶפֶשׁ שֹׁקֶקָה; וְנֶפֶשׁ רָעֵבָה, מֵלֹא-טוֹב.
י יִשְׁבִּי, חֲשֹׁךְ וְצִלְמוֹת; אֲסִירִי עֲנִי וּבְרָזָל.
יא כִּי-הִמְרוּ אֹמְרֵי-אֵל; וַעֲצַת עֲלִיוֹן נֶאֱצוּ.
יב וַיִּכְנַע בַּעֲמַל לָבָם; כָּשְׁלוּ, וְאִין עֶזֶר.
יג וַיִּזְעְקוּ אֶל-ה', בָּצָר לָהֶם; מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם, יוֹשִׁיעֵם.
יד יוֹצִיאֵם, מִחֲשֹׁךְ וְצִלְמוֹת; וּמִסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק.
טו יוֹדוּ לַיהוָה חֲסָדוֹ; וְנִפְלְאוֹתָיו, לִבְנֵי אָדָם.
טז כִּי-שֹׁפַר, דָּלִתוֹת נְחֹשֶׁת; וּבְרִיחֵי בְרָזָל גִּדְעוּ.
יז אֲוִלִים, מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁע; וּמַעֲוֹנֹתֵיהֶם, יִתְעַנּוּ.
יח כָּל-אֶכְל, תִּתְעַב נֶפֶשָׁם; וַיִּגִּיעוּ, עַד-שַׁעְרֵי מָוֶת.
יט וַיִּזְעְקוּ אֶל-ה', בָּצָר לָהֶם; מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
כ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ, וַיִּרְפָּאֵם; וַיִּמְלֹט, מִשְׁחִיתוֹתָם.
כא יוֹדוּ לַיהוָה חֲסָדוֹ; וְנִפְלְאוֹתָיו, לִבְנֵי אָדָם.
כב וַיִּזְבְּחוּ, זִבְחֵי תוֹדָה; וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בִּרְנָה.
כג [יוֹרְדֵי הַיָּם, בָּאֲנִיּוֹת; עֹשֵׂי מְלָאכָה, בְּמִים רַבִּים.
כד [הִמָּה רָאוּ, מַעֲשֵׂי ה'; וְנִפְלְאוֹתָיו, בְּמִצּוֹלָה.
כה [וַיֹּאמֶר--וַיַּעֲמֵד, רוּחַ סֶעֱרָה; וַתִּרְוּמִם גָּלְיוֹ.
כו [יַעֲלוּ שְׂמִימִם, יִרְדּוּ תְהוֹמוֹת; נֶפֶשָׁם, בִּרְעָה תִתְמוּגֵג.
כז [יַחוּגּוּ וַיִּנּוּעוּ, כְּשֹׁכּוֹר; וְכָל-חֲכָמָתָם, תִּתְבַּלַּע.
כח [וַיִּצְעְקוּ אֶל-ה', בָּצָר לָהֶם; וּמִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם, יוֹצִיאֵם.
כט [יָקָם סֶעֱרָה, לְדָמָמָה; וַיַּחֲשׂוּ, גְלִיהֶם.
ל וַיִּשְׁמְחוּ כִּי-יִשְׁתַּקּוּ; וַיִּנְחַם, אֶל-מַחוּז חֲפָצָם.
לא יוֹדוּ לַיהוָה חֲסָדוֹ; וְנִפְלְאוֹתָיו, לִבְנֵי אָדָם.
לב וַיְרוּמְמוּהוּ, בְּקַהֲל-עָם; וּבְמוֹשָׁב זִקְנִים יִהְלֹוהוּ...

תהילים פרק ק==

א מִזְמוֹר לְתוֹדָה: הָרִיעוּ לָהּ, כָּל-הָאָרֶץ.

ב עֲבָדוּ אֶת-ה' בְּשִׂמְחָה; בָּאוּ לִפְנֵיו, בִּרְנָנָה.

ג דַּעוּ-- כִּי ה', הוּא אֱלֹהִים:

הוּא-עֲשָׂנוּ, וְלֹא (וְלוֹ) אֲנַחְנוּ-- עַמּוֹ, וְצֹאן מִרְעִיתוֹ.

ד בָּאוּ שְׁעָרָיו, בְּתוֹדָה--חֲצֵרָתוֹ בְּתִהְלָה; הוֹדוּ-לוֹ, בִּרְכוּ שְׁמוֹ.

ה כִּי-טוֹב ה', לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ; וְעַד-דֹּר וָדֹר, אֲמוֹנָתוֹ.